

men vi synes, det er forkert, at vi nu skal sige til regeringen: Regeringen må ikke udtale sig i det næste år om de spørgsmål, som eventuelt vil blive behandlet i forbindelse med regeringskonferencen. Det kan man da ikke i et demokrati!

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu bliver de her korte bemærkninger en slags minidebat om Enhedslistens forslag om motive-ret dagsorden, og den vil jeg også godt lige melde ganske kort på og sige: For det første havde vi måske slet ikke behøvet at vedtage en dagsorden i dag, men nu er Enhedslisten kommet med et forslag, og så kommer vi fra regeringspartierne og andre partier også med vores ideer.

Det, offentligheden skal hæfte sig ved, er jo ikke så meget, hvad vi ender med at vedtage. Det, som offentligheden burde hæfte sig ved, det var, hvad der blev sagt undervejs i debatten, og dér melder flere af os – ja, jeg har ikke været oppe med min ordførertale endnu, men dér vil jeg netop komme ind på finansieringer og modeller for en offentlig debat.

Dernæst må jeg sige, at formuleringen af den motiverede dagsorden fra Enhedslisten ikke er så heldig. Det er ikke særlig god skik at lade Folketinget opfordre de politiske partier til noget. Det er jo sådan set os selv. Det er meget sjældent – for ikke at sige, at det aldrig sker – at vi har dagsordener, som vedtages, som har opfordringer til de politiske partier.

For så vidt angår punkterne i dagsordenen, er der altså nogle af dem, som vi vil byde på undervejs i vore indlæg. Og som hr. Kent Kirk sagde for et øjeblik siden: I finanslovforhandlingerne indgår også spørgsmålet om at bevilge penge til debatten, så det bliver slet ikke så dårligt, som hr. Keld Albrechtsen håber eller frygter.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu begynder vi jo at snakke lidt om det, der er dagsordenens eller forespørgslen indhold, nemlig hvordan den debat skal tilrettelægges. Og da er det jo godt, at der er kommet flere til-sagn om, at der skal gives penge. Det er fint, men penge er jo ikke nok, hvis det bare er en ny jakampagne, og det er vi vel så enige om at det ikke skal være.

Og lad os så se, hvad der er af kritikpunkter i vores motiverede dagsorden. Jo, der er det, at vi muligvis ikke skal pålægge partierne noget. Hvis det er et problem, så stryger vi det bare og laver det til en generel opfordring til åben debat. Intet problem!

Der er sagt, at man ikke allerede nu vil binde sig til at lægge forslag frem. Intet problem! Vi skriver bare, at det er første oplæg, hvis vi overhovedet skal opfordre partierne til noget. Så er det det første oplæg. Intet problem!

Så er der de tre pinde. Det er måske dér, problemerne er, og det vil jeg gerne høre folk byde på enten nu eller efter frokost, når vi har fået lidt i maven. Det ene – det med pengene – er alle enige om. Nummer to, det er, at man ikke indleder forhandlingerne mellem regeringen og partierne om et memorandum inden debatten. Det er jo interessant at vide, om folk er enige eller uenige i det, og det har selvfølgelig noget at gøre med, at lige så snart der er forhandlet, er man jo enige om, at så går man ikke ud, og når man er færdig med at forhandle, så går man ud med det samme. Så er der jo ingen debat. Jeg vil gerne høre de tilstedeværende sige mere præcist, hvordan man forholder sig til den pind.

Og den tredje pind går ud på, at regeringen ikke, mens vi har debat i Danmark, går ned til Bruxelles og siger lidt i retning af, hvad vi kan være med til, og hvad vi ikke kan være med til. Regeringen kan jo selvfølgelig ikke forpligte Danmark udadtil, heller ikke uformelt, før vi har haft en debat.

Det vil jeg også gerne høre om man er enige eller uenige i.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Enhedslisten har det jo med at ville styre og tilrettelægge alting og altså også debatten i Danmark omkring EU. Det er lidt pjattet at lave, synes jeg, en dagsorden om de ting. Og den er jo også for sent ude. Debatten er jo i gang. I hvert fald fra mit partis side er der jo startet op, så hvad disse forskellige pinde skal til for, ved jeg ikke rigtig.

Den dagsorden, der ligger fra Socialdemokratiets, Venstres og De Konservatives side, er da fremadrettet. Den sender da en appel til Norge, som vi selvfølgelig meget gerne ser med inde i Fællesskabet. Jeg kan ikke forstå, hvordan man som modstander eller skeptiker over for unions-samarbejdet kan være modstander af, at Norge kommer ind. Det skulle da nærmest være den største garanti for, at der bliver tale om fortsat selvstændige, suveræne lande i et tæt samarbejde. Sådan skal det være.

Så det er da vist netop at vende det hele på hovedet – det udtryk, som hr. Keld Albrechtsen brugte – når man vil fremhæve denne dagsorden fra Enhedslisten som det rigtige og fremadrettede. Det er lige modsat.